

A Persian Translation of
Peace and Resilience: Engaging Effectively at the Local Level

BRUSSELS—30 April 2017

ترجمه‌ای غیررسمی و غیرنهایی از بیانیهٔ جامعه جهانی بهائی

صلح و تاب‌آوری: مشارکت موثر در سطح محلی^۱

بروکسل، ۳۰ آوریل ۲۰۱۷

یکی از راه‌های پرورش توانمندی محلی اتخاذ نگرشی است که طرح ثابتی برای سرنوشت یک جامعه در نظر نگیرد و راه‌حل‌های از قبل تعیین شده رواج ندهد. در این رابطه مهم است که همکاری با جمعیت‌های محلی تبدیل به گوش دادن به شیوه‌ای نمادین نشود. برعکس، عاملان محلی باید از نخستین مراحل به عنوان بنیان فرآیند تثبیت صلح^۲ نگریسته شوند. این مسئله بدین معنا نیست که جوامع دچار تنش تمامی منابع مورد نیاز برای مقابله با درگیری را در اختیار دارند. همچنین منظور کم‌اهمیت انگاشتن چالش گرد هم آوردن کنشگران متخاصم و دلسرد برای تغییر خصومت و بی‌تفاوتی به تعهد برای همکاری بلند مدت نیست. بلکه نکته اینجاست که اتخاذ این نگرش در ایجاد جوی که در آن مهارت، دانش و توانمندی‌های محلی بتوانند توسعه و بروز کامل یابند ضروری است. مشارکت حقیقی این اجازه را به فرایندهای تثبیت صلح می‌دهد تا از درک افرادی بهره‌مند شود که نسبت به واقعیت اجتماعی محیط پیرامون خود بصیرت دارند، دغدغه‌ها و پویای فرهنگی را درک می‌کنند، قادر به شناسایی و راهبری شبکه‌های محلی موجود هستند و می‌توانند نیازها و فرصت‌ها را تشخیص دهند.

^۱ ترجمه نسخه ۱.۱.۰

^۲ Peace building

برای اینکه چنین مشارکت محلی در روند صلح در بلند مدت پایدار بماند و حقیقتاً تحول آفرین باشد باید نهایت توجه را مبدول داشت که حتی در غیر محسوس ترین شکل، گروهی از مردم در مبارزه برای قدرت سیاسی بر علیه گروهی دیگر شورانده نشوند یا با فرآیند تثبیت صلح همچون چانه زنی های مرسوم در معاملات برخورد نشود. چنین رویکردهایی نمی توانند شرایط زیربنایی را که در وهله اول منجر به درگیری شدند مورد توجه قرار دهند. زیرا در نهایت، تدوام تلاش ها برای تثبیت صلح منوط به این است که بخش های مختلف اجتماع بپذیرند که به جای ناسازگاری، بهم وابسته هستند و تنوع را یک فرصت در نظر بگیرند نه یک تهدید.

یکی از راه هایی که اتحادیه اروپا می تواند با بهره گیری از تجربیات خود و با توجه کافی به نکات بالا مشارکت موثری در سطح محلی داشته باشد، تقویت و در موارد مناسب ایجاد فضاهایی است که در آن ها گفتگویی غنی درباره معنای ایجاد یک اجتماع صلح آمیز و تاب آور صورت گیرد. چنین فضاهایی باید از گرد هم آوردن کنشگران سطح حکومتی فراتر رود و بر گرد هم آوردن کنشگران سطح توده مردم نیز تمرکز کند. همچنین نیاز به کسب تجربه در زمینه ایجاد فضاهایی است که به کنشگران سطح توده مردم اجازه دهد تا با موسسات خود در سطوح مختلف به منظور ایجاد جوی از اعتماد و همکاری تعامل داشته باشند. چنین فضاهایی ممکن است در ابتدا در قالب گفتگوی غیر رسمی میان چندین کنشگر سطح توده مردم از جمله زنان و جوانان شکل بگیرد. این گفتگوها می توانند با تجزیه و تحلیل جمعی واقعیت به منظور درک بهتر چالش ها و فرصت هایی که جامعه در حال حاضر با آن مواجه است آغاز شود. این خود تمرینی است که نه تنها شالوده ای برای شناسایی راه حل ها فراهم می سازد بلکه مهم تر اینکه درک متقابل ایجاد می کند. برخی از فضاها تعهد مداوم لازم خواهند داشت تا امکان یابند به ساختارهای رسمی تر با تعداد فزاینده ای از شرکت کنندگان تکامل پیدا کنند، فضاهایی که تجربه ها در آن ها مورد تامل قرار می گیرند و راه حل ها به طور جمعی شناسایی می شوند. طبیعتاً، ایجاد چنین فضاهایی، شماری از سوالات مهم را مطرح می کند از قبیل اینکه: چگونه می توان تمام کنشگران و گروه های مربوطه را شناسایی و دخیل کرد؟ به طور خاص، چگونه می توان زنان و جوانان را توان افزایی کرد تا در فضاهای تصمیم گیری که به طور معمول ممکن است از آن ها کنار گذاشته شوند، شرکت کنند؟ در شرایطی که تار و پود انسجام اجتماعی به حدی آسیب دیده که گردهم آوردن اعضای مختلف جامعه کنار یکدیگر مشکل است چه باید کرد؟ این فضاها فارغ از ویژگی ها و

پیچیدگی‌های خاص یک درگیری، می‌توانند در هر مرحله از چرخه درگیری مورد استفاده قرار گیرند هم در دوره‌های درگیری شدید و هم به عنوان ابزاری در مرحله پیشگیری از درگیری و یا در فرآیند مصالحه و آشتی پس از درگیری.

اقدام در حالت یادگیری در کانون همکاری موثر با سطح محلی قرار دارد. در حالت یادگیری، تامل مداوم بر تجربیات اجازه تعدیل مستمر رویکرد و استراتژی را می‌دهد، بهترین شیوه‌های اقدام و بصیرت‌ها به طور سیستماتیک مورد توجه قرار می‌گیرند و مستند می‌شوند، توافق جمعی بر قدم‌های پیش‌رو افزایش می‌یابد و به طور خلاصه، اقدامات و پروژه‌های تثبیت صلح تناسب بیشتری با شرایط محلی می‌یابند.